

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: J. J., bytem R., proti žalované: Česká správa sociálního zabezpečení*, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 9.12.2015 proti rozhodnutí žalované ze dne 27.10.2015 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 27.10.2015 č.j. X se z r u š u j e pro vady řízení a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 9.12.2015 k výzvě soudu doplněnou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce domáhal přezkoumání *napadeného rozhodnutí žalované ze dne 27.10.2015 č.j. X*, kterým zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 1.9.2015*, jímž byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o *důchodovém pojištění* (dále jen **zákon**), když podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Sokolov ze dne 23.4.2015 není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25%. V odůvodnění *rozhodnutí ze dne 27.10.2015* žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 22.10.2015 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položce 13a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o *posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10-15%; žalobci byla přiznána hranice, tj. 15%, která byla dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 25%, proto nebylo námitkám vyhověno.

Žalobce v žalobě vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím, neboť bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, když bylo vycházeno pouze ze starších lékařských zpráv (poslední z 9.6.2015) ohledně jeho zdravotního stavu, který stručně popsal. Přitom probíhají další vyšetření kvůli zhoršenému stavu pravé dolní končetiny; závěrem požadoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Z obsahu *vyžádaného posudkového spisu OSSZ Sokolov* vedeného ohledně žalobce a v něm založeného *záznamu o jednání a posudku o invaliditě OSSZ ze dne 23.7.2015* i ze *záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 22.10.2015* soud zjistil, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl B, položce 13a) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 15%, která byla dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšena o 10% na celkových 25%.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 19.1.2016 navrhla k důkazu posudek příslušné Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **PK MPSV** či **komise**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Ze zaslaného *dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce* vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 27.10.2015 bylo dle dodejky žalobci doručeno dne 29.10.2015.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 16.3.2016 za účasti odborného lékaře z oboru a žalobce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že *k datu vydání napadeného rozhodnutí* byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, ale nešlo o invalidu druhého nebo třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%; *datum vzniku invalidity komise stanovila 27.10.2015 ortopedickým nálezem*, který objektivizoval těžké funkční postižení pravého hlezenného kloubu s destrukcí talu. Jako rozhodující pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav hodnotila komise stav po polytraumatu se zlomeninou bércových kostí vpravo a zlomeninou femuru vlevo, s nutností opakovaných operačních řešení. Funkčně komise stav hodnotila jako středně těžké postižení funkce končetiny, neboť se jedná o těžké postižení funkce pravého hlezenného kloubu s výraznou defigurací distálního bérce, mírnou atrofií svalstva bérce, dle CT vyšetření destrukce talu, cystická přestavba a se zkratem postižené končetiny o 3 cm, dále se jedná o lehké funkční postižení levého kolenního kloubu, lehké funkční postižení krční páteře a středně těžké funkční postižení hrudní páteře. Komise hodnotila výsledný funkční hendikep dle kapitoly XV., oddíl B, položka 13b) přílohy vyhlášky, jako středně těžké postižení funkce končetiny na horní hranici uváděné procentuální ztráty, to je 35 %, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi, v této horní hranici komise zohledňuje jak

subjektivní stesky žalobce ve smyslu bolestí levého kolenního kloubu a bolesti páteře, tak i jeho dřívější profesní zařazení. Komise míru poklesu pracovní schopnosti dle § 3 a 4 citované vyhlášky dále nezvýšila, neboť v horní hranici procentuální ztráty (30-35%) zohlednila jak subjektivní stesky tak i profesní zařazení. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce není schopen fyzicky těžké práce, práce s nutností trvalého stoje nebo chůze, ve vynucených polohách a v nepříznivém klimatu, ale je schopen fyzicky lehčí práce s možností změny polohy sed-stoj, v příznivém klimatu. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Dle § 38 *písm. a) zákona* má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Podle § 40 *odst. 1 písm. d) a odst. 2 zákona* potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod činí u pojištěnce ve věku od 24 let do 26 let tři roky. Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity, a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků. Podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období deseti roků dokončeném po vzniku invalidity; u pojištěnce mladšího 24 let činí přitom potřebná doba pojištění dva roky.

Dle § 4 *odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.* v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 *odst. 2, 3 s.ř.s.*).

Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je *pro soud rozhodující skutkový a právní stav*, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 27.10.2015*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidity z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 16.3.2016 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 27.10.2015*, proto je *žaloba podaná důvodně*, a *soud* tedy *napadené rozhodnutí žalované ze dne 27.10.2015 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení* (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce*, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce ortopedickým nálezem ze dne 27.10.2015 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činí 35%.

Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je invalidní pro invaliditu prvního stupně od 27.10.2015, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity od uvedeného data, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni č.j. 16Ad 156/2015-34 ze dne 30.5.2016, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná i v případě zjištění invalidity žalobce již v řízení o námitkách. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán invalidní důchod, velmi striktně. *Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce)*, tedy *přiznané invalidity*, za současného splnění další zákonné podmínky, a to *potřebné doby pojištění* stanovené v § 40 odst. 1 písmeno d) a odst. 2 zákona shora citovaného.

O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce však nepožadoval v žalobě náklady tohoto řízení.

P o u č e n í : *Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího*

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 30. května 2016

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně